

ordentlig vægtigt paa Commissionen, medens han behandlede Udvalget meget lempeligere. Det behrebedes Commissionen, at den ikke var gaaet vidt nok, at den s. Ex. med Hensyn til Hoer og Blodskam ikke havde givet nogen Definition af disse Forbrydelser, men havde henholdt sig til — det var vistnok det, den ærede Taler meente — det i den almindelige Netsbevidsthed levende Begreb. Den Anstuelse, vi alle have om disse Forhold, er saa simpel og naturlig, at det vistnok er høist overskødig at give nogen Begrebsudvikling deraf. Man kan henholde sig til Folkets almindelige Netsanstuelse, til det Begreb, som lever i dets Netsbevidsthed. Forsaa vidt den ærede Taler med Hensyn til Blodskam meente, at det var unaturligt, naar § 162 henholdt sig til det eksisterende Bevillingssystem, saa er det dog ganske klart, at dette ikke kan være nogen Indvending mod dette Lovudkast, som ordner Straffene for Overtrædelser af Lovens almindelige Bud. Dersom den ærede Taler meente, at der i saa Henseende var Noget at reformere, noget Forhold, der burde undtages fra de almindelige Regler om Tilladelse til at indgaae Egteskab, maa han henvende sig til den civile Lovgivning. Den samme Betragtning gjælder om, hvad han ansøgte om Egteskabsbrud, om Berettigelsen for dem, der have forseet sig, til at ægte hinanden o. s. v. Overhovedet ramme de Erindringer, han gjorde mod Lovudkastet, forsaavidt dette skulde mangle tilstrækkelige Begrebsbestimmelser, og, som han sagde, ikke gaae vidt nok, ikke Straffeloven, men ramme ialtsald kun den civile Lovgivning, og maae der søges ændrede.

Hvad den ærede Taler ansøgte om Udvalgets Forslag med Hensyn til Livsstraffen, vedrører ogsaa Lovarbejdet, som det foreligger fra Ministeriets Side, og altsaa ogsaa fra den Commission, som det har været betroet at udarbejde dette. Udvalget har ikke stillet sig saaledes, som den ærede Taler troede; Udvalget har ikke stillet Forslag om, at Dødsstraffen eller Livsstraffen ophæves. Det er ikke gaaet videre end til i de Tilfælde, hvor Lovudkastet sætter Dødsstraffen som absolut, at sætte Tugthusarbejde ved Siden af den.

Den Debreidelse, der specielt falbt paa Udvalget, var den, at Udvalget skulde have stiftet et ganske nyt Begreb om en Forbrydelse eller en ganske ny Forbrydelse. Jeg blev lidt forundret, da det var mig uvitterligt, at noget Saadant var Tilfældet, men saa opløste det sig deri, at Lovbogen indeholdt et Capitel om Duel. Dette Begreb er ikke nyt; det er ikke Udvalget, der har stiftet det, og det veed den ærede Taler ogsaa meget godt, da han til at betegne det selv benyttede et godt gammelt dansk, endogsaa fra Oldtiden hidrørende Ord. Det er heller ikke Udvalget, men Commissionen, hvem dette Capitel stiftes, og denne har i saa Henseende ikke anden Fortjeneste end den, at det har det søgt at mildne Straffen for Duel og lade den grumme, barbariske i den ældre Lovgivning forestreene Straf gaae over til en noget mildere, men noget virksommere. Det er det, som Udvalgets Fleertal i saa Henseende har bifaldet. — Forrigt kan jeg ikke andet end glæde mig over den Anerkjendelse, som Lovudkastet har mødt, og som ogsaa Udvalget har søgt at gjøre anstueligt for det høie Thing, at det fortjener.

Forsaavidt den ærede Minister har udtalt, at han i Et og Alt vil kunne slutte sig til Udvalgets Endringer, dog med to Undtagelser, saa maa ogsaa jeg i Et og Alt tiltræde, hvad en tidligere æret Taler (Rosengørn-Teilmann) i den Henseende ansøgte. Det glæder mig, at Ministeriet vil modtage Udvalgets øvrige Endringsforslag, men det smertes mig meget, at der skal gjøres Undtagelse med Endringerne til §§ 79 og 92. Det Standpunkt, hvorpaa Udvalget i saa Henseende stiller sig, er klart og bestemt udtalt i Betænkningen. Disse Paragrapher indeholde noget aldeles Nytt, som aldrig har været gjældende i vor Netsforfatning, og som med god Grund fra alle Sider, eller idetmindste fra mange Sider, har mødt stor Modstand. Specielt for mit eget Vedkommende har jeg allerede, som Medlem af den nedsatte Commission, ikke kunnet slutte mig til § 92, og det er ogsaa navnlig for denne Bestemmelses Vedkommende, jeg meget maatte ønske, at den ærede Justitsminister mulig kunde forandre sin Anstuelse. Jeg er nemlig ikke ganske util-